

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 5.6.2013 *t a k t o* :

Stížnost Ing. Vladimíra Mičkala, nar. 9.4.1951, proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.6.2012 čj. 1T 149/2010-365 **se podle § 148 odst. 1 písm. a) trestního řádu jako nepřipustná zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením rozhodl soud prvního stupně tak, že Ing. Vladimír Mičkal je povinen podle § 152 odst. 1 písm. d) trestního řádu nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou 7.800,- Kč do patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. V odůvodnění uvedl, že Ing. Vladimír Mičkal byl rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 25.10.2011 čj. 1T 149/2010-277 pravomocně uznán vinným a je proto povinen uhradit náklady trestního řízení paušální částkou, jež podle § 1 a § 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ČR č. 432/2002 Sb. činí 7.800,- Kč. Toto usnesení zároveň obsahuje poučení, že proti němu není stížnost přípustná.

I přes zmíněné poučení podal Ing. Vladimír Mičkal proti shora označenému rozhodnutí okresního soudu stížnost, kterou podrobně písemně zdůvodnil s poukazem na vady, které dle jeho mínění napadené rozhodnutí obsahuje. Navrhl zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně za současného uložení povinnosti přesně a detailně specifikovat náklady Okresního soudu Plzeň-město a stěžovateli uhradit soudní náklady (správně zřejmě náklady) ve výši 10.000,- Kč za odvedenou práci, spotřebovanou energii a ztracený čas.

Krajský soud v Plzni přezkoumal z podnětu stížnosti Ing. Vladimíra Mičkala napadené usnesení z formálních hledisek, zejména z toho pohledu, zda trestní řád proti danému typu rozhodnutí připouští stížnost. Přitom zjistil, že proti shora zmíněnému usnesení stížnost přípustná není. To proto, že se jedná o rozhodnutí týkající se povinnosti nahradit státu ostatní náklady trestního řízení stanovené paušální částkou (§ 152 odst. 1 písm. e), odst. 3 trestního řádu).

Stížnost Ing. Vladimíra Mičkala tedy byla zamítnuta z formálních důvodů jako nepřipustná ve smyslu ustanovení § 148 odst. 1 písm. a) trestního řádu, aniž by byl stížnostní soud oprávněn zabývat se jeho správností.

I přesto je třeba podat k rozhodnutí okresního soudu vysvětlení a poučení. Z rozhodnutí okresního soudu vyplývá, že užil ustanovení § 152 odst. 1 písm. d) trestního řádu, kde se stanoví, že byl-li obžalovaný pravomocně uznán vinným, je povinen nahradit státu náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody a s výkonem trestu domácího vězení. V rozhodnutí soudu prvního stupně tak lze spatřovat zřejmou nesprávnost vzhledem k tomu, že správně mělo být užito ustanovení § 152 odst. 1 písm. e) trestního řádu, kterým je stanovena povinnost obžalovaného, který byl pravomocně uznán vinným nahradit státu paušální částkou ostatní náklady, jež nese stát, v daném případě náklady trestního řízení. Podle § 152 odst. 3 trestního řádu paušální částku uvedenou v odstavci 1 písm. e) stanoví

obecně závazným právním předpisem Ministerstvo spravedlnosti. Tímto předpisem je nepochybně vyhláška Ministerstva spravedlnosti ze dne 1.10.2002 č. 432/2002 Sb., kterou se mění vyhláška č. 37/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 312/1995 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení. Podle zmíněného právního předpisu se v části druhé článku II. stanoví, že v § 1 písm. b) vyhlášky, kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení, se částka 3.000,- Kč nahrazuje částkou 4.000,- Kč a v § 3 písm. b) téhož předpisu se částka 1.500,- Kč nahrazuje částkou 3.800,- Kč. Z tohoto důvodu tedy byly vyměřeny náklady trestního řízení stěžovateli v částce 7.800,- Kč. Věcně je tedy nutno považovat napadené rozhodnutí za správné bez ohledu na to, zda v tomto usnesení je či není aktuálně platná adresa Ing. Vladimíra Mičkala, který byl jinak v tomto rozhodnutí označen tak, že nemůže dojít k záměně s jinou osobou, a bylo užito nepřesné ustanovení trestního řádu.

Výše zmíněné je stížnostním soudem uváděno toliko pro vysvětlení postupu soudu prvního stupně, když jinak nebyl stížnostní soud oprávněn přezkoumávat napadené rozhodnutí vzhledem k tomu, že proti němu není stížnost přípustná. Z § 155 odst. 6 trestního řádu jednoznačně vyplývá, proti jakým rozhodnutím dle § 155 odst. 1 až 5 trestního řádu (rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů trestního řízení a o jejich výši) je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Ustanovení § 152 odst. 1 písm. e) trestního řádu pod zmíněné ustanovení nespadá.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 05.06.2013

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kislingerová

Mgr. František Pokorný, v.r.
předseda senátu